

[Julin.]

maal, som man nu sidder og sveder over i Socialministeriet, end at gaa den her foreslaaede Vej — saa kunde der jo blive noget ledigt Mandskab. Vi fra vor Side vil naturligvis ikke nægte Ministeren det underordnede Mandskab, som er absolut nødvendigt, men vi ønsker ikke at medvirke til Opretelsen af et Departement eller en Direktørpost. De Konservative var saa æggesyge, at de ved første Behandling tilbød Ministeren en Departementschef, saaledes som Socialministeren ganske rigtigt gjorde opmærksom paa. Men Ministeren var saa beskeden, at han afslog dette ædelmodige Tilbud, og vi hørte nu ogsaa Ministerens Udtalelse, at Resultatet af et saadant Forslags Gennemførelse vilde være blevet, at der ikke alene vilde være fulgt en Kontorchef, men ogsaa en Rejseinspektør med.

Vi fra vor Side ønsker ikke at være med i Kapløbet for at udvide Administrationen mest muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Julin sagde, at han ikke vilde blande sig i Striden mellem „de allierede“. Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Julin, at det var en virkelig original Bemærkning, thi det, det her drejer sig om, er jo ikke en Strid om dette Lovforslag men en Strid om Stillingen i 1933. Jeg har jo paavist, at Socialministeren klart har givet Udtryk for, at hvis Venstre blot havde haft et Gran af Fornuft i Behold, kunde det have undgaaet den Socialreform, som Partiet nu paa saa mange Maader frygter. Man kan et Stykke Tid have Overbærenhed med det ærede Medlem Hr. Julin, men det kan ikke nytte, at det ærede Medlem og hans Parti, efter at vi i Dag af Socialministeren har faaet at vide, at de dumpede lige ud i Socialreformen uden at tænke sig om, laver en saadan Situation, som de har lavet her i Dag, naar det klart kan bevises — hvad ogsaa klart fremgaar af Venstres egen Mindretalsbetænkning —, at det administrativt er rigtigt at foretage et saadant Skridt, som her er foreslaaet. Jeg spørger nu: Skulde saa den Omstændighed, at man har været imod selve Reformen, bevirke, at man ikke foretog det, der i Dag var rigtigt? Hvorledes skulde Lovgivningsarbejdet og Administrationen overhovedet forme sig i et saadant Tilfælde? Og jeg spørger det ærede Medlem Hr. Julin: Vil

det ærede Medlem med de særlige Krav om Sandhed og Ærlighed, han stiller, stille sig paa det Standpunkt, at naar der er vedtaget en Lov, naar der er en Ordning, og naar Administrationen klart paaviser, at det er nødvendigt at foretage en administrativ Handling, saaledes som det her er sket, og naar man i Virkeligheden selv har indrømmet det — vil det ærede Medlem saa hævde det Synspunkt, at man skal gaa herimod? Det er det, Spørgsmaalet drejer sig om, og det ærede Medlem kunde have undgaaet disse Spørgsmaal, hvis han havde talt anderledes, end han gjorde.

Socialministeren (Steincke): Jeg ved nok, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er en udpræget taktisk Begavelse og en udpræget Dialektiker, men det berettiger ham nu ikke til at misbruge disse Evner, og det gør han, naar han giver den Fremstilling af det, jeg sagde, at jeg var Karl for min Hat, og at jeg klart havde givet Udtryk for, at hvis Venstre blot havde haft et Gran Fornuft o. s. v., kunde det have undgaaet Socialreformen. Det var aldeles ikke det, jeg sagde. Venstre havde Fornuft nok.

Det, det drejede sig om, var det Spørgsmaal, hvorvidt det var en Fordel at fortsætte med de omfattende Kriselove fremfor at naa til Enighed om det faste System, der er i Socialreformen. Dette sidste Krav blev fremsat særlig stærkt fra min Side, saa snart de specielle Fagministre blev draget ind i Diskussionen; det er indlysende. Og jeg gjorde over for Forhandlerne opmærksom paa, at jeg vilde anse det for klogere at søge gennemført en Socialreform nu fremfor at fortsætte den Vinter og kommende Vintre maaske med ekstraordinære Kriselove. Det var ogsaa rent sagligt rigtigt, fordi Kriseloven den Vinter kostede saadan noget som et halvt Hundrede Millioner Kroner. Overfor dette var det jo meget mere nærliggende og formentlig ogsaa mere økonomisk at naa til en Ordning, hvorefter man kunde se, hvorledes hele Systemet vilde blive. Det er det, jeg har sagt, og naar jeg overhovedet har gjort de Bemærkninger i Dag, var det, fordi det er berettiget at protestere mod den almindelig fremsatte Bemærkning, at Socialreformens Medtagen var Betalingen for Kronenedskæringen.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at jeg burde have taget imod det Forslag om Undersøgelse af hele Sociallovgivningen, som de Konservative har fremsat i Landstinget, tror jeg, han vil ind-